

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ В УМОВАХ ЦИФРОВОГО СУСПІЛЬСТВА

Сьогодні в умовах цифровізації суспільства важливим є формування і розвиток цифрових навичок фахівців, в тому числі і педагогічних, які готові до діяльності у цифровому суспільстві. Це сприятиме досягненню їх конкурентоспроможності на ринку праці та ефективної адаптації в сучасних умовах. Окрім того, володіння навичками застосування цифрових технологій забезпечить використання нових освітніх можливостей, а це сприятиме зростанню ефективності підготовки фахівців різних галузей діяльності.

Питання формування цифрових компетентностей майбутніх викладачів сьогодні є актуальним у наукових розвідках усього світу. Традиційне навчання уже не забезпечує здобувачам освіти можливість якісно вивчати дисципліни загальної і професійної підготовки. Цифровізація освіти передбачає використання інноваційних цифрових технологій, таких як штучний інтелект, хмарні технології, блокчейн, віртуальна реальність і мультимедіа, які сприяють формувати у здобувачів освіти комплекс необхідних цифрових компетентностей. Так, наприклад, мультимедійне забезпечення навчальних дисциплін, активізує освітню діяльність студентів, розвиває творчість, формує кругозір, тощо [3].

Аналізуючи наукову літературу [1; 3; 4], відзначаємо застосування нових цифрових технологій, які володіють значним педагогічним потенціалом. Дослідники зазначають, що хмарні технології «дозволяють зберігати величезну кількість інформації і мають зручний мережевий доступ до інформаційних ресурсів» [5]. Відзначимо, що такі технології набули широкого поширення, як онлайн-курси, які активно впроваджуються і використовуються багатьма ЗВО. Дистанційні курси допомагають здобувачам освіти навчатись у будь-яких зручний для них час і форму навчання, що у сьогоднішніх умовах є засобом якісного навчання, доступу до цікавої тематики за обраною спеціальністю.

Із використанням можливостей хмарних технологій в умовах вимушеного переходу на дистанційне навчання у зв'язку з пандемією студенти і викладачі мали можливість продовжувати освітню діяльність. Проте, частина викладачів виявили недостатню готовність до такої перебудови. І зважаючи на величезний педагогічний потенціал цифрових технологій, що є затребуваним в освіті, він використовується не достатньо. Це обумовлено недостатньою цифровою компетентністю викладачів і технічним забезпеченням ЗВО [6].

Отже, проблема використання цифрових технологій є актуальною в умовах цифрової трансформації освіти. Тому, особливого значення сьогодні набуває питання професійної підготовки викладачів в умовах цифрового суспільства, забезпечення освітнього процесу засобами цифрових технологій, розробки інноваційних методик застосування цифрових технологій в освітньому процесі відповідно глобальним викликам цифровізації. Це сприятиме сучасну підтримку освіти і розвитку цифрових компетентностей викладачів.

Список використаних джерел:

1. Гевко, І. В., Торубара, О. М. (2019). Вплив інформаційних компетенцій на підготовку майбутнього фахівця. Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т. Г. Шевченка. Серія : Педагогічні науки. - 2019. - Вип. 1. - С. 28-33. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuchkpn_2019_1_8.
2. Освіта у Східній Європі: як студенти використовують сучасні інформаційні технології. URL: <http://proit.com.ua/news/soft/2011/10/11/132229.htm>
3. Тринус О. В. Формування цифрової грамотності майбутніх викладачів закладів вищої освіти: теоретичний аспект //UNESCO Chair Journal Lifelong Professional Education in the XXI Century. – 2022. – Т. 2. – №. 6. – С. 98-115.
4. Шищенко І. В., Харченко І. І. Теоретичні аспекти цифрової трансформації професійної підготовки майбутніх фахівців. – 2021.

5. Digital Competence Framework for citizens. Official site of EU Science Hub. URL: <https://ec.europa.eu/jrc/en/digcomp>.

6. Digital globalization: The new era of global flows. Official site of McKinsey&Company. URL: <http://www.mckinsey.com/business-functions/digital-mckinsey/our-insights/digital-globalization-the-new-era-of-global-flows>.

Семенюк П. В.

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
Луцький Національний Технічний Університет
p.v.semeniuk@gmail.com

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ НАВЧАННЯ

Штучний інтелект відкриває широкі можливості для покращення процесів навчання та освіти, але при цьому виникають певні виклики, які потребують уваги та дослідження.

Штучний інтелект може значно підвищити ефективність навчання, допомагаючи студентам виконувати традиційні завдання та визначати їхній попередній рівень підготовки.

Виділяються два основних різновиди штучного інтелекту — на основі правил та на основі машинного навчання, кожен з яких може мати свої переваги та можливості для застосування в освіті [1]. Обробка природної мови є важливою галуззю штучного інтелекту, яка знаходить широке застосування в освіті, зокрема в онлайн-платформах для вивчення мов [2].

Штучний інтелект дозволяє персоналізувати навчальний процес, знижує навантаження на викладачів, та покращує якість освіти вцілому. Важливо враховувати потенційні виклики, такі як нерівність доступу, етичні аспекти та втрата людського фактору в навчанні, щоб забезпечити успішне впровадження та мінімізувати негативні наслідки [3].

Системи штучного інтелекту самостійно адаптуються до індивідуальних потреб кожного студента, забезпечуючи персоналізовану підтримку та навчання. ШІ забезпечує якісну оцінку відповідей студентів та надає зворотній зв'язок у режимі реального часу, що сприяє постійному покращенню та навчанню на основі помилок.

ШІ дозволяє студентам отримувати поетапне навчання, автоматично допасоване до поточних знань студента, забезпечуючи поступове поглиблення знань та навичок.

ШІ допомагає студентам з вадами зору або слуху сприймати матеріал у вигляді, який є для них найбільш доступним та зручним. ШІ також забезпечує інтерактивне навчання через створення практичних завдань та ігор, що сприяє підвищенню ефективності сприйняття та знижує напруження учня або студента.

Проте, активна інтеграція технологій ШІ в освіту може мати певні негативні наслідки. Впровадження ШІ може призвести до збільшення нерівності доступу до освіти та порушень етичних норм, таких як гендерна або расова дискримінація, що потребує уваги та вирішення. Також, попри всі переваги, важливо враховувати, що виключення людського фактору може позбавити студентів можливості отримувати особистий підхід та підтримку, що є важливим у процесі навчання.

Список використаних джерел:

1. Empowering Education System with Artificial Intelligence: Opportunities and Challenges. [Awasthi,S., & Soni,Y.,2023].

URL:https://shodhsamagam.com/uploads/issues_tbl/Empowering%20Education%20System%20with%20Artificial%20Intelligence%20%20Opportunities%20and%20Challenges.pdf.

2. The adoption of artificial intelligence applications in education. International Journal of Data and Network Science, [Alhumaid,K., Naqbi,S., ElSORI,D.& Mansoori,M. 2023]. URL: https://www.growingscience.com/ijds/Vol7/ijdns_2022_115.pdf.

3. Доценко І. О. Актуальні проблеми впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у вищій освіті / І.О.Доценко // Гірничий вісник : науково-технічний збірник / м-во освіти і науки України, ДВНЗ «КНУ». – Кривий Ріг, 2017. –Вип. 102 –с. 117-120.